

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 22/06-32

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. marca 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť JUDr. M. S., bytom K., zastúpenej advokátom JUDr. R. B., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 26 P 343/05 a takto

r o z h o d o l :

Základné právo JUDr. M. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 26 P 343/05 p o r u š e n é n e b o l o .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. novembra 2005 doručená sťažnosť JUDr. M. S., bytom K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej

advokátom JUDr. R. B., K., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 P 343/05 o návrhu sťažovateľky voči Mgr. R. S. o zvýšenie výživného na mal. O. S.

2. Sťažovateľka žiadala vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy okresným súdom v takto (vyššie v bode 1) označenom konaní, nariadil okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietáhov, priznal jej finančné zadosťučinenie vo výške 60 000 Sk a náhradu trov konania.

3. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala 4. septembra 2002 na Okresnom súde Košice I (ďalej aj „súd“) návrh *„na zvýšenie výživného na jej maloletého syna O.“*. Vec bola vedená pod sp. zn. 22 P 125/2002. Keďže súd vo veci nekonal, podala sťažovateľka 21. júla 2005 predsedovi súdu sťažnosť na prietahy v konaní. V odpovedi z 1. augusta 2005 predseda súdu sťažovateľke oznámil, že jej sťažnosť postúpil uznesením z 5. februára 2003 Okresnému súdu Košice II. Predseda Okresného súdu Košice II listom z 5. septembra 2005 sťažovateľke oznámil prijatie predmetnej sťažnosti a uviedol, že sa týka konania *„vedeného... pod sp. zn. 23 P 34/03“*, v ktorej *„sa spis nachádza u ustanoveného súdneho znalca“*, preto bude jej sťažnosť vybavená *„bezprostredne po vrátení spisu znalcom“*. Sťažovateľka ďalej uviedla, že: *„Následne predseda Okresného súdu Košice II adresoval sťažovateľke list zo dňa 16. 09. 2005, v ktorom uviedol nasledovné skutočnosti:*

Dňa 17. 07. 2002 bol Mgr. R. S. podaný na Okresný súd Košice I návrh na úpravu styku s maloletým dieťaťom. Jedná sa o bývalého manžela sťažovateľky, ktorý je odporcom v konaní, ktorého priebeh je predmetom tejto sťažnosti. Uznesením zo dňa 02. 10. 2002 bola vec navrhovateľa odstúpená na Okresný súd Košice II z dôvodu miestnej príslušnosti. V uvedenom konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie a spis bol odoslaný ustanovenej znalkyni. Po vrátení spisu bolo zistené, že jeho prílohou bol aj spis konania, na ktorého priebeh sa sťažovateľka sťažuje. Zároveň predseda súdu uviedol, že v predmetnom konaní

nebola príslušnosť prenesená na Okresný súd Košice II a spis nie je evidovaný pod samostatnou spisovou značkou.“

Podľa tvrdenia sťažovateľky *„do dnešného dňa súd vo veci vôbec nekonal a do dnešného dňa nie je zrejmé, či už bola daná vec na súde zaevidovaná a pridelená konkrétnemu sudcovi na rozhodnutie“.*

4. Ústavný súd písomne 10. novembra 2005 vyzval právneho zástupcu sťažovateľky, aby oznámil, pod akou spisovou značkou je vec vedená na Okresnom súde Košice II. Na dopyt ústavného súdu (z 10. januára 2006) právny zástupca sťažovateľky 11. januára 2006 oznámil, že predmetnej veci bola pridelená sp. zn. 26 P 343/05. Uvedený postup okresného súdu považuje sťažovateľka za porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy.

5. Keďže sťažnosť sťažovateľky spĺňala všetky zákonom predpísané náležitosti podľa § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a neexistovali žiadne dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona, ústavný súd ju uznesením z 10. januára 2006 prijal na ďalšie konanie (pričom prihliadol na k sťažnosti pripojené *„Upovedomenie o postúpení podania“*, ktorým predseda Okresného súdu Košice I sťažovateľke 1. augusta 2005 oznámil *„že predmetné konanie sa uznesením zo dňa 5. februára 2003 odstúpilo na Okresný súd Košice II“*).

6. Z písomného stanoviska predsedu Okresného súdu Košice II z 15. februára 2006 sp. zn. Spr. 247/06 zaslaného na výzvu ústavného súdu zo 6. februára 2006 podľa § 29 ods. 3 zákona o ústavnom súde vyplynulo:

„(...) Až po podaní sťažnosti sťažovateľkou v mesiaci august 2005 (pôvodne adresovanej predsedovi Okresného súdu Košice I a ním mne postúpenej) bolo zistené, že spis, ktorý je predmetom ústavnej sťažnosti, nebol riadne postúpený tunajšiemu súdu, t. j. nebola prenesená príslušnosť na tunajší súd, ale bol len vložený do spisu o úpravu styku s maloletým dieťaťom (vedenom na Okresnom súde Košice i pod sp. zn. 21 P 86/2002). (...)

Podľa záznamu v spise, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 22 P 125/2002, bol tento spis bez akéhokoľvek procesného úkonu pripojený k spisu sp. zn. 21 P 86/2002. (...)

Po zistení uvedenej skutočnosti bol predmetný spis (sp. zn. 22 P 125/2002) prípisom zo dňa 22. 11. 2005 vrátený Okresnému súdu Košice I, ktorý ho dňa 30. 11. 2005 postúpil tunajšiemu súdu, kde bol pridelený do súdneho oddelenia sudkyne JUDr. L. B. a je evidovaný pod spisovou značkou 26 P 343/2005.

Dňa 17. 1. 2006 boli vo veci urobené úkony a žiadané listinné doklady, nevyhnutné pre ďalšie konanie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti som toho názoru, že v danom konaní síce vznikli prieťahy, tieto však boli spôsobené Okresným súdom Košice I, nie tunajším súdom. Spis totiž v roku 2002 nebol riadne postúpený tunajšiemu súdu a príslušnosť bola prenesená iba v konaní o úpravu styku, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 21 P 86/2002, ako to vyplýva z uznesenia, nachádzajúcim sa v predmetnom spise.

Spis, ktorý je predmetom ústavnej sťažnosti, bol nášmu súdu postúpený až 30. 11. 2005, teda k zbytočným prieťahom zo strany tunajšieho súdu nedošlo. (...)“

7. K vyjadreniu predsedu okresného súdu zaujala sťažovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu 27. februára 2006 stanovisko v ktorom uviedla:

« (...) Porušovateľ práv sťažovateľky, Okresný súd Košice II svojím vyjadrením len potvrdzuje tvrdenia, ktoré vo svojej sťažnosti uviedla sťažovateľka. Návrh bol podaný na Okresný súd Košice I, kde mu bola pridelená sp. zn. 22 125/2002. Nakoľko sťažovateľka nemala takmer 3 roky od podania žiadnu informáciu o priebehu konania, iniciovala dňa 21. 07. 2005 sťažnosť predsedovi Okresného súdu Košice I. Na túto sťažnosť jej odpovedal predseda súdu s tým, že dňa 21. 07. 2005 (dátum zhodný s dátumom podania jej sťažnosti na súd) bola predmetná sťažnosť postúpená Okresnému súdu Košice II, nakoľko aj predmetný spis bol, a to vraj ešte v roku 2003, postúpený miestne príslušnému Okresnému súdu Košice II.

Následne, z odpovede predsedu Okresného súdu Košice II zo dňa 16. 09. 2005 sa sťažovateľka dozvedá, že nie jej pravdou tvrdenie predsedu Okresného súdu Košice I, že v predmetnom konaní (sp. zn. 22 125/2002) bola prenesená príslušnosť z Okresného súdu

Košice I na Okresný súd Košice II. Vzhľadom na to, že sťažovateľka mala po troch rokoch od podania návrhu v rukách dve protichodné tvrdenia o stave konania, ale hlavne preto, že konanie bolo poznačené evidentnými prieťahmi v konaní, obrátila sa na Ústavný súd Slovenskej republiky za účelom zjednaní nápravy.

Až po podaní sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky sa z následného vyjadrenia predsedu Okresného súdu Košice II sťažovateľka dozvedá, že jej spis naozaj nebol Okresným súdom Košice I riadne postúpený a príslušnosť nebola prenesená na miestne príslušný Okresný súd Košice II. Predmetný spis bol podľa tvrdenia predsedu Okresného súdu Košice II cit. „len vložený do spisu o úpravu styku s maloletým dieťaťom“ (vedený na Okresnom súde Košice I po sp. zn. 21 P 86/2002). K preneseniu príslušnosti teda dochádza až dňa 30. 11. 2005, po iniciovaní konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky vo veci sťažnosti sťažovateľky.

Je zrejmé a nespochybniteľné, že napadnuté konanie je poznačené prieťahmi v konaní. Sťažovateľka sa na základe dostupných informácií domnieva, že pod túto skutočnosť sa svojím konaním podpísali aj Okresný súd Košice I aj Okresný súd Košice II, ako porušovatelia práv sťažovateľky. Ten prvý menovaný z dôvodu, že riadne nepostúpil spis a omylom ho vložil do iného spisu s odlišným predmetom konania a vedeným pod samostatnou spisovou značkou. Ten druhý menovaný z dôvodu, že si túto skutočnosť ani po tak dlhom čase nevšimol a nepožadoval zjednanie nápravy vo veci. Takisto je potrebné si uvedomiť, že spis evidovaný pod sp. zn. 21 P 86/2002, ktorého súčasťou mal byť aj omylom vložený spis sťažovateľky, konkrétne jej návrh na začatie konania, nebol spisom obsiahlym, čo by možno z časti ospravedlňovalo fakt, že konajúci sudca Okresného súdu Košice II si tento omylom vložený návrh sťažovateľky vo svojom spise nevšimol.

Je nesporné, že k určitej náprave v konaní, t. j. k postúpeniu veci začatej na Okresnom súde Košice I na miestne príslušný Okresný súd Košice II, došlo až po intervencii sťažovateľky (spomínaná sťažnosť predsedovi súdu a podanie ústavnej sťažnosti). Sťažovateľka chce opäť zdôrazniť závažnosť predmetu napadnutého konania, ktorým je návrh matky na zvýšenie výživného voči otcovi na ich maloletého syna O. S. Jedná sa o konanie, ktoré sa týka práv maloletého dieťaťa, to znamená konanie, ktoré by malo byť zo strany súdu vedené zo zvýšenou pozornosťou. K dnešnému dňu nielenže v takomto konaní nie je vydané prvostupňové rozhodnutie, ale vo veci neprebehlo zatiaľ ani jedno

pojednávane. Stav právnej neistoty zapríčinený konaním porušovateľov viac ako tri a pol roka od podania návrhu na začatie konania stále trvá. (...)»

Sťažovateľka súčasne upravila petit sťažnosti nasledovne:

„1. Základné právo sťažovateľky, právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, zaručené ustanovením článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 26 P 343/2005 (pôvodne vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 22 P 125/2002), porušovateľmi Okresným súdom Košice I a Okresným súdom Košice II, porušené bolo (...)“, t. z. že oproti (nad rámec) pôvodnému návrhu (ktorý bol prijatý uznesením ústavného súdu z 18. januára 2006) sťažovateľka požaduje vysloviť porušenie označeného základného práva aj ďalším zodpovedným subjektom, t. j. Okresným súdom Košice I.

8. Keďže obaja účastníci konania súhlasili s upustením od ústneho pojednávania, ústavný súd o sťažnosti sťažovateľky rozhodol bez jeho nariadenia.

II.

Z obsahu sťažnosti, k nej pripojených písomností, vyjadrení účastníkov konania a spisu okresného súdu sp. zn. 26 P 343/2005 zistil ústavný súd nasledovný priebeh a stav konania:

A

Sťažovateľka 4. septembra 2002 podala na Okresnom súde Košice I *„Návrh na začatie konania o zvýšenie výživného“* proti odporcovi Mgr. R. S. z K., bývalému manželovi (manželstvo bolo rozvedené 29. apríla 1997 rozsudkom Okresného súdu Košice I) na ich spoločného syna maloletého O. S., ... (veci bola pridelená sp. zn. 22 P 125/2002).

Podľa záznamu z 20. septembra 2002 (č. 1. 6) bol daný pokyn súdnej kancelárii, aby vec sp. zn. 22 P 125/2002 spojila s vecou sp. zn. 21 P 86/2002 (úprava styku s maloletým) a v registri vyznačila „*ako inak skončené*“.

Na č. 1. 7 pod sp. zn. 21 P 323/2005 je s prezenčnou pečiatkou Okresného súdu Košice II z 22. novembra 2005 sp. zn. 23 P 34/2003, ktorým postupuje Okresnému súdu Košice I „*podanie matky maloletého O. S. – JUDr. M. S. – návrh na začatie konania o zvýšenie výživného, vedeného na Vašom súde pod číslom 22 P 125/2002, na prenesenie príslušnosti na tunajší súd.*“

Na uvedenom liste je ceruzou písaná poznámka, že:
„*5. februára 2003 - už bola prenesená príslušnosť na Okresný súd Košice II spolu so spisom sp. zn. 22 P 125/2002,*
31. októbra 2002 - spojený s inou vecou sp. zn. 21 P 86/2002,
5. februára 2003 – vec prenesená spolu so spisom sp. zn. 21 P 86/2002.“
Kancelária: „*Predlož podateľni na napísanie nového čísla*“.

Na č. 1. 8 je „*Potvrdenie*“, že 23. novembra 2005 bol prijatý návrh na začatie konania v právnej veci maloletého O. S. na zvýšenie výživného.

Na č. 1. 9 je pokyn pre kanceláriu z 29. novembra 2005, aby upovedomila účastníkov (matku a otca) o postúpení veci a zaslala spis Okresnému súdu Košice II. V registri mala vec vyznačiť ako „*skončené*“.

Okresnému súdu bol 30. novembra 2005 doručený list z Okresného súdu Košice I sp. zn. 21 P 323/2005 z 29. novembra 2005 vo veci: „*Vyslovenie nepríslušnosti a postúpení vecí*“ tohto znenia: „*V opatrovníckej veci maloletého(tých) detí S. O., za účasti matky: S. M., otca S. R. o zvýšenie výživného, Okresný súd Košice I vyslovuje svoju miestnu nespríslušnosť podľa ust. § 105 odst. 2 O. s. p. a spis postupuje na prejednanie Okresnému súdu Košice II (Vo veci 21 P 86/2002, ktorá bola spojená so spisom 21 P 125/2002 dňa 31. 10. 2002, bola prenesená príslušnosť spolu so spisom 22 P 125/2002 dňa 5. 2. 2003) ako súdu príslušnému na konanie v tejto veci.*“

Na č. 1. 11 je „*Potvrdenie*“, že 30. novembra 2005 bol prijatý návrh na začatie konania vo veci maloletého O. S. na zvýšenie výživného. Vec bola pridelená JUDr. L. B. a má sp. zn. 26 P 343/2005.

Na č. 1. 12 je „*Úradný záznam*“ z 5. decembra 2005 konštatujúci, že na „*tunajšom súde sa vedie konanie 23 P 34/2003 o úprave styku s maloletým dieťaťom O. S. Návrh podaný 6. 2. 2003. Vo veci je nariadené znalecké dokazovanie...*“

Okresnému súdu bola 15. decembra 2005 z Okresného súdu Košice I doručená „*doručenka JUDr. M. S. ... ohľadom maloletého O. ...*“ (menovaná 10. decembra 2005 prevzala prípis vo veci č. k. 21 P 323/2005-9).

Okresnému súdu bola 8. decembra 2005 doručená z Okresnému súdu Košice I „*Doručenka R. S. ...*“, ktorý 2. decembra 2005 prevzal prípis vo veci vedenej pod sp. zn. 21 P 323/2005-9.

Okresný súd uznesením zo 17. januára 2006 ustanovil Úrad práce sociálnych vecí a rodiny K., pracovisko IV, za opatrovníka pre maloletého O. S.

Okresný súd 17. januára 2006 vyzval odporcu, aby sa v lehote 15 dní vyjadril k návrhu na zvýšenie výživného; vyzval kolízneho opatrovníka, aby prešetril pomery v rodine maloletého a predložil súdu správu v lehote 15 dní; vyzval zamestnávateľa navrhovateľky, aby oznámil jej priemerný zárobok za roky 2003 až 2005 v lehote 10 dní, a požiadal Daňový úrad IV Košice o zaslanie opisu úplných daňových priznaní odporcu v lehote 7 dní.

B

Okresný súd na preukázanie svojich tvrdení prezentovaných vo vyjadrení jeho predsedu (pozri vyššie bod 6 I. časti odôvodnenia) predložil ústavnému súdu k nahliadnutiu aj svoj spis sp. zn. 23 P 34/2003, z ktorého vyplýva, že:

Navrhovateľ Mgr. R. S., K., podal na Okresnom súde Košice I, 17. júla 2002 „*Návrh na úpravu styku s maloletým dieťaťom*“, spoločným synom O. s odporkyňou, bývalou manželkou (manželstvo rozvedené rozsudkom z 29. apríla 1997) JUDr. M. S., K..

Na pojednávaní konanom 2. októbra 2002 (bez prítomnosti účastníkov) bola uznesením „*prenesená príslušnosť*“ na Okresný súd Košice II. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 7. novembra 2002 a vec bola doručená Okresnému súdu Košice II 6. februára 2003. Veci bola pridelená sp. zn. 23 P 34/2003.

Okresný súd 4. septembra 2003 ustanovil Okresný úrad Košice IV – odbor sociálnych vecí za opatrovníka pre maloletého O.

V uvedený deň okresný súd vyzval odporkyňu na písomné vyjadrenie sa k návrhu a kolízneho opatrovníka na prešetrenie pomerov v rodine maloletého (v oboch prípadoch v lehote 15 dní).

Odporkyňa predložila súdu vyjadrenie 30. septembra 2003 a kolízny opatrovník 13. októbra 2003.

Okresný súd 16. apríla 2004 stanovil termín pojednávania na 2. júl 2004 (predvolanie doručené len navrhovateľovi).

Pojednávanie konané 2. júla 2004 (prítomní navrhovateľ a jeho právny zástupca) bolo odročené na 10. september 2004.

Na pojednávaní konanom 10. septembra 2004 (prítomní navrhovateľ, jeho právny zástupca a odporkyňa) bol vykonaný výsluch účastníkov. Pojednávanie bolo odročené na 23. februára 2004. Právny zástupca navrhovateľa mal do 15. februára 2004 oznámiť, v akom štádiu je dohoda rodičov o úprave styku s maloletým.

Na pojednávaní konanom 23. novembra 2004 (prítomní účastníci konania) k uzatvoreniu dohody nedošlo. Pojednávanie bolo odročené na neurčito s tým, že bude „*pribratý do konania znalec z odboru pedopsychológie*“.

Uznesením z 26. januára 2005 bola za znalca ustanovená PhDr. E. R., z K., ktorej bolo uložené vypracovať posudok v lehote 30 dní od prevzatia spisu.

Okresný súd 22. novembra 2005 zaslal Okresnému súdu Košice I podanie odporkyne – návrh na začatie konania o zvýšenie výživného, ktoré je vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 22 P 125/2005, na prenesenie príslušnosti na okresný súd.

Podľa úradného záznamu z 5. decembra 2005 na okresnom súde „*sa vedie konanie 26 P 343/2005 vo veci zvýšenia výživného pre maloleté dieťa O. S. Návrh podaný 4. 9. 2002. Na náš súd postúpený 30. 11. 2005. Spis predložený na prípravu tajomníčke senátu B.*“.

Okresný súd 3. januára 2006 urgoval znalkyňu na predloženie znaleckého posudku. Posudok bol predložený okresnému súdu 9. januára 2006 (znalec nedoporučuje t. č. styk maloletého s navrhovateľom).

Okresný súd 25. januára 2006 vyzval právneho zástupcu navrhovateľa, aby v lehote 15 dní oznámil, „či na návrhu trvajú, alebo ho berú späť a žiadajú konanie zastaviť“.

III.

1. Sťažovateľka sa svojou sťažnosťou domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva upraveného v čl. 48 ods. 2 ústava, podľa ktorého „Každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...“, v konaní Okresného súdu Košice II vedenom pod sp. zn. 26 P 343/05.

Keďže je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania a ďalej koná len v rozsahu stanovenom (vymedzenom) uznesením o prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, ústavný súd neprihliadol na dodatočnú úpravu petitu sťažnosti, ktorá mu bola predložená 27. februára 2006 (už po predbežnom prerokovaní sťažnosti a jej prijatí na ďalšie konanie) v stanovisku sťažovateľky k vyjadreniu okresného súdu, lebo predmetné pochybenie v označení zodpovedných subjektov dodatočne upravené sťažovateľkou (s právnickým vzdelaním a kvalifikovane zastúpenej advokátom) už nebolo možné (bez ohľadu na predmet sporu a mieru eventuálneho zavinenia označených súdov) v danej etape konania pred ústavným súdom napraviť.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd posudzoval predmetnú sťažnosť len v rozsahu hraníc určených mu uznesením z 18. januára 2006, t. j. postup Okresného súdu Košice II v konaní vedenom pod sp. zn. 29 P 343/05.

2. Ústavný súd v prípadoch podaní namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy zohľadňuje svoju stabilnú judikatúru, v súlade s ktorou „odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ (II. ÚS 61/98), pričom „tento účel možno zásadne dosiahnuť právoplatným súdnym rozhodnutím. Nepostačuje, že štátny orgán vo veci koná (II. ÚS 26/95). K vytvoreniu stavu právnej istoty preto spravidla dochádza až „právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu“ (I. ÚS 10/98). Podľa názoru

ústavného súdu možno preto za konanie (postup) súdu odstraňujúce právnu neistotu účastníka konania považovať také konanie, ktoré smeruje k právoplatnému rozhodnutiu vo veci.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s uvedenou judikatúrou ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre s'ťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval aj v danom prípade.

2.1. Ústavný súd konštatuje, že v danej etape konania (po postúpení mu veci 30. novembra 2005 z Okresného súdu Košice I) právna a faktická zložitost' veci nemala vplyv na doterajší priebeh konania.

2.2. V správaní s'ťažovateľky v danej etape konania (po postúpení veci) ústavný súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by podstatnou mierou ovplyvnila dĺžku a priebeh konania.

2.3. Tretím kritériom, prostredníctvom ktorého ústavný súd zisťoval, či nedošlo k zbytočným priet'ahom v konaní sp. zn. 26 P 343/2005, bol postup samotného okresného súdu. Z vyžiadaného súdneho spisu ústavný súd zistil, že okresný súd po postúpení mu veci 30. novembra 2005 z Okresného súdu Košice I vo veci riadne a plynulo konal (pozri vyššie uvedený priebeh konania uvedený v časti II A odôvodnenia).

Berúc do úvahy vyššie uvedené hodnotenie právnej a faktickej zložitosti veci, ako aj postup a dĺžku konania na okresnom súde (po 30. novembri 2005), ústavný súd konštatuje absenciu skutočností odôvodňujúcich záver o existencii zbytočných priet'ahov v konaní vedenom na okresnom súde, teda aj o porušení základného práva s'ťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

V tejto súvislosti, najmä s prihliadnutím na predmet posudzovaného konania (zvýšenie výživného) ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že o predmetnom návrhu sťažovateľky na zvýšenie výživného sa koná neprimerane dlho. Takisto je nepochybné, že na doterajšej dĺžke konania má podstatný podiel postup Okresného súdu Košice I. Tejto skutočnosti si zrejme bola vedomá aj sťažovateľka, keď vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu rozšírila pôvodný petit svojej sťažnosti a žiadala vysloviť porušenie označeného základného práva aj postupom Okresného súdu Košice I. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody (pozri bod 1 III. časti tohto rozhodnutia) sa však ústavný súd, súc viazaný svojím uznesením o prijatí na ďalšie konanie, nemohol postupom Okresného súdu Košice I zaoberať.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v konaní sp. zn. 26 P 343/2005 nedošlo k porušeniu základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomu rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. marca 2006